

Disciplinárny senát

Rozhodnutie

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Škvaridlovej a členov senátu doc. JUDr. Mgr. Martiny Gajdošovej, PhD. a JUDr. Petra Bebeja na ústnom pojednávaní dňa 4.júna 2018 v Bratislave, v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi JUDr. I. U., sudcovi Okresného súdu X o návrhu na začatie disciplinárneho konania podanom dňa 5.októbra 2017 verejnou ochrankyňou práv takto

r o z h o d o l :

JUDr. I. U., sudca Okresného súdu X sa **o s l o b o d z u j e** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného verejnou ochrankyňou práv na disciplinárnom senáte dňa 5.10.2017 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.1 písm. b/ z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, ktorého sa mal sudca v zmysle podaného návrhu dopustiť tým, že ako zákonný sudca v konaní o zaplatenie ceny za vykonané dielo vo výške 3.934,13 eur spolu s príslušenstvom vedenom na Okresnom súde X pod sp. zn. 25Cb 53/2003 mal spôsobiť zbytočné priesťahy v konaní tým, že vo veci nevykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci v celkovej dĺžke 45 mesiacov, pretože sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

O d ô v o d n e n i e :

Verejná ochrankyňa práv podala proti sudcovi Okresného súdu X JUDr. I. U. návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 5.októbra 2017 č. 1989/2017/VOP, doručený disciplinárnemu senátu do podateľne dňa 5.októbra 2017 pre disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods.1 písm. b/ z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien a doplnkov z dôvodu, že JUDr. I. U. ako sudca Okresného súdu X a ako zákonný sudca v konaní o zaplatenie ceny za vykonané dielo vo výške 3.934,13 eur spolu s príslušenstvom vedenom na Okresnom súde X pod sp. zn. 25Cb 53/2003 spôsobil zbytočné priesťahy v konaní tým, že vo veci nevykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci v celkovej dĺžke 45 mesiacov. Skutočnosť, že v konaní boli spôsobené zbytočné priesťahy konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom zo dňa 7.decembra 2016 sp. zn. I. ÚS 363/2016-31. Týmto svojím konaním sudca porušil ustanovenie § 30 ods.4 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priesťahov, čím sa v súdnom

konaní vo vyššie uvedenej veci mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa už citovaného ustanovenia § 116 ods.1 písm. b/ zákona o sudcoch a prísediacich. Navrhovateľ navrhol uznať sudcu JUDr. I. U. za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods.1 písm. b/ zákona o sudcoch a prísediacich v konaní vedenom pred Okresným súdom X pod sp. zn. 25Cb 53/2003 a za toto disciplinárne previnenie mu uložiť disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods.7 písm. b/ zákona o sudcoch a prísediacich a to zníženie funkčného platu o 30 % na obdobie 3 mesiacov.

V návrhu poukázala na čl. 151a ods.1 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sa zákonom ustanovených prípadoch verejný ochranca práv môže podieľať na uplatnení zodpovednosti osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci, ak tieto osoby porušili základné právo alebo slobodu fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 3 ods.2 z. č. 564/2001 Z. z. – zákon o verejnom ochrancovi práv v znení neskorších predpisov sa pôsobnosť verejného ochrancu práv nevzťahuje na súdy s výnimkou orgánov riadenia a správy súdov a dôvodov predkladajúcich disciplinárne previnenie sudcu.

Poukázala na ustanovenie § 120 ods.2 písm. c/ zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého je verejný ochranca práv oprávnený na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

V zmysle ustanovenia § 151za ods. 7 zákona o sudcoch a prísediacich platí, že ak bolo disciplinárne previnenie alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov spáchané pred 1.júnom 2017, lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania sa posúdia podľa predpisov účinných do 30.júna 2017.

Dňa 5.4.2017 bol verejnej ochrankyni práv doručený podnet spoločnosti WIBAX spol. s r.o. so sídlom Vrakúnska 29, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľ a Ing. R. A., ktorým ochrankyňa práv požiadal konateľ spoločnosti ako jedna z oprávnených osôb o podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi JUDr. I. U. a týmto dňom sa zároveň dozvedela o disciplinárnom previnení sudcu. Konateľ poukázal vo svojom podnete na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 7.decembra 2016, sp. zn. I. ÚS 363/2016-31, v ktorom ústavný súd konštatoval, že postupom Okresného súdu X, v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb 53/2003 bolo porušené základné právo podávateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy a právo na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru.

Podľa ústavného súdu sa nejedná o konanie, ktoré by sa vyznačovalo právnou zložitou, jeho predmetom je nárok na zaplatenie ceny za vykonané dielo vo výške 3.934,13 eur spolu s príslušenstvom. Ústavný súd napriek tomu konštatoval, že Okresný súd X bol vo vyššie uvedenom konaní opakovane nečinný a to bez akýchkoľvek zákonných dôvodov. Celková dĺžka nečinnosti pričítateľná súdu predstavovala 45 mesiacov a to v období od 20. novembra 2003 do 1. apríla 2004 (4 mesiace) od 16.júna 2004 do 28.apríla 2005 (10 mesiacov), od 6.marca 2008 do 24.februára 2009 (takmer 12 mesiacov), od 6.marca 2014 do 22.januára 2015 (10 mesiacov) a od 11.júna 2015 do 17.marca 2016 (9 mesiacov). Ako vyplýva z priebehu a stavu konania, ktoré zisťoval Ústavný súd, sudca opakovane odročoval pojednávania na neurčito, prípadne ich vytyčoval s temer ročným odstupom.

Vychádzajúc z týchto skutočností, Ústavný súd dospel k záveru, že nečinnosť a neefektívnosť postupu Okresného súdu X je nutné považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré neboli spôsobené zložitou veci a len správaním sťažovateľky (podávateľa), ale najmä v dôsledku postupu Okresného súdu X.

Verejná ochrankyňa práv sa stotožnila s názorom Ústavného súdu, že už len samotná dĺžka trvania konania - 14 rokov sama o sebe signalizuje porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote.

Verejná ochrankyňa práv dospela k záveru, že zbytočné prietahy v súdnom konaní boli zapríčinené konaním sudcu.

Tiež poukázala na to, že konanie v uvedenej veci stále nie je skončené a v súvislosti s tým kontaktovala predsedníčku Okresného súdu X a požiadala o nahliadnutie do súdneho spisu.

Dňa 27.9.2017 jej bolo doručené stanovisko predsedníčky Okresného súdu X, v ktorom ju informovala, že vo veci bol súdom ustanovený znalec, ktorý si spis prevzal 18.7.2017, pričom lehota na vyhotovenie znaleckého posudku bola stanovená na 60 dní. Dňa 29.9.2017 kancelária verejného ochrancu práv sa telefonicky informovala na Okresnom súde X v spisovej kancelárii, kde jej bola odovzdaná informácia, že znalec spis ešte nevrátil a súd ho bude s najväčšou pravdepodobnosťou urgovať.

Navrhla disciplinárnemu senátu, aby v rámci dokazovania zistil aj plynulosť postupu Okresného súdu X v konaní sp. zn. 25Cb 53/2003 a to od vydania Nálezu do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárne stíhaný sudca sa k návrhu nevyjadril, vyjadrila sa k nemu jeho obhajkyňa na pojednávaní.

Zástupkyňa stíhaného sudcu na pojednávaní uviedla, že nesúhlasí s návrhom na disciplinárne konanie voči stíhanému sudcovi a navrhla, aby bol sudca oslobodený. Poukázala na Nález Ústavného súdu, z ktorého okrem iného vyplýva, že prietahy boli spôsobené aj zo strany sťažovateľa. Sťažnosť bola riešená aj na Krajskom súde X, riešila ju predsedníčka Súdnej rady SR a aj predseda Okresného súdu X. Sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná. Poukázala na Nález Ústavného súdu, v ktorom sa uvádza, že sťažovateľ spôsobil prietahy v konaní tým, že sa nezúčastňoval pojednávaní, preto aj vinou sťažovateľa došlo k prietahom v konaní, na ktoré poukázala verejná ochrankyňa práv. Vec vedená na Okresnom súde X pod sp. zn. 25Cb 53/2003 bola rozhodnutá dňa 17.4.2018, kedy sa opäť sťažovateľ nezúčastnil pojednávania. Zdôraznila, že je potrebné zobrať do úvahy pri posudzovaní prietahov v konaní aj to, že vo veci už bolo rozhodnuté meritórne, vec sa vrátila z odvolacieho súdu opäť na prvostupňový súd a následne stíhaný sudca dňa 17.4.2018 vo veci rozhodol. Poukázala aj na to, že na Okresnom súde X bolo 5 obchodných sudcov, z toho dvaja sudcovia boli preložený na krajský súd v roku 2016 a 2017 a tieto dve oddelenia uvedených sudcov sa rozdelili medzi troch obchodných sudcov, vrátane aj stíhaného sudcu JUDr. I. U.. Stíhaný sudca mal v roku 2013 600 vecí, v roku 2014 564 vecí, v roku 2015 877 vecí, v roku 2016 946 vecí a k 31.12.2017 znížil stav vecí na 427 vecí. V roku 2017 mal podiel vybavených vecí k nápadu 111 % a podiel rozhodnutých vecí k nápadu 172 %. Vzhľadom k počtu vecí, ktoré mal stíhaný sudca v senáte, ktorý skutočne pracuje, je preto nemysliteľné, aby sa dostal ku každej veci a neurobil v konaní prietahy. Prietahy boli spojené aj tým, že vec bola u znalca, ktorý požiadal súd o predĺženie lehoty na vypracovanie posudku. Sudca sa mohol rozhodnúť, mohol súhlasiť s predĺžením lehoty alebo dať vypracovať znalecký posudok inému znalcovi a tým by boli spôsobené ďalšie prietahy v konaní. Zástupkyňa stíhaného sudcu zdôraznila, že obchodné oddelenie je veľké oddelenie, kde stíhaný sudca bol aj práceneschopný, o čom predložila zástupkyňa prehľad o PN, bol práceneschopný od 21.10.2014 do 31.10.2014, od 23.5.2016 do 17.6.2016 a od 13.2.2017 do 20.2.2017. Predložila disciplinárnemu senátu list adresovaný Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 25.4.2017, z ktorého vyplynulo, že predseda Okresného súdu X skonštatoval po oboznámení sa so všetkými skutočnosťami vo veci sp. zn. 25Cb 53/2003, že nie je vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti v tomto prípade opodstatnené voči sudcovi JUDr. I. U., pretože nebolo zistené také konanie sudcu, ktoré by napĺňalo znaky disciplinárneho previnenia v zmysle z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediaciach a o zmene

a doplnení niektorých zákonov. Poukázala na odôvodnenie Nálezu Ústavného súdu SR, z ktorého vyplýva, že nielen okresný súd, ale aj samotný sťažovateľ prispel svojím správaním k celkovej dĺžke konania, keď opakovane žiadal o odročenie pojednávania a uvedená okolnosť mala taktiež dopad na celkovú dĺžku konania. Tiež predložila list predsedníčky Súdnej rady Slovenskej republiky adresovaný predsedníčke Okresného súdu X, v ktorom požiadala predsedníčku súdu o vykonávanie trvalého dohľadu vo veci sp. zn. 25Cb 53/2003 o zaplatenie sumy 3.934,13 eur s poukazom na § 53 z. č. 757/2004 Z. z. – o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov a to až do právoplatnosti skončenia veci a žiadala o pravidelné mesačné informovanie o stave plynulosti konania v tejto veci. Predsedníčka Súdnej rady oznámila konateľovi spoločnosti WIBAX spol. s r.o., so sídlom Vrakúnska 29, Bratislava listom zo dňa 4.októbra 2017, že návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi JUDr. I. U. nepodá s poukazom na počet vecí, ktoré mal zákonný sudca v roku 2013, 2014, 2015 a 2016, pričom uvedený počet vecí 600, 564, 877 a 946 svedčí o tom, že sudca bol neprimerane zaťažovaný, čo podľa názoru predsedníčky Súdnej rady spôsobilo stav, kedy nemohol vo všetkých veciach konať plynulo a bez zbytočných prietáhov. Uvedené skutočnosti sú objektívnymi dôvodmi, pre ktoré došlo zo strany súdu k zbytočným prietahom. K naplneniu skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia sudcu je však nevyhnutné subjektívne zavinenie sudcu. Predsedníčka Súdnej rady z vykonaného šetrenia nezistila také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by sudca JUDr. I. U. subjektívne zaviniel prietahy v súdnom konaní vytýkané Ústavným súdom a dopustil sa tak disciplinárneho previnenia podľa § 116 zákona o sudcoch a príseďiacich. Zároveň požiadala predsedníčku Okresného súdu X o vykonávanie trvalého dohľadu v uvedenej veci v zmysle § 53 z. č. 757/2004 Z. z. – o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov a to až do právoplatného skončenia veci s tým, že predsedníčka Okresného súdu X bude v mesačných intervaloch informovať predsedníčku Súdnej rady o plynulosti konania v uvedenej veci.

Ďalej predložila aj list Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 6.októbra 2017 adresovaný predsedníčke Okresného súdu X, v ktorom ministerstvo oznámilo predsedníčke okresného súdu, že nevyužilo svoje oprávnenie v zmysle § 120 ods.2 písm. a/ z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov a nepodá ministerka spravodlivosti voči sudcovi JUDr. I. U., sudcovi Okresného súdu X, ktorý je zákonným sudcom v konaní sp. zn. 25Cb 53/2003 návrh na začatie disciplinárneho konania.

Zástupkyňa stíhaného sudcu disciplinárnemu senátu predložila štatistický prehľad o vybavovaní agendy sudcu „Cb“ za rok 2014, 2015, 2016 a 2017. Zo štatistického prehľadu o vybavovaní agendy „Cb“ za rok 2017 vyplynulo okrem iného, že sudca JUDr. I. U. má nevybavených vecí v roku 2017 427, nerozhodnutých 171, rozhodnutých 256, nerozhodnutých obživlých 92, reštančných 230, prerušených 42 a percentom vyjadrenie starších reštančných vecí z nevybavených 54 %. Počet vybavených vecí k nápadu v percentách bol 111 %.

Zástupkyňa stíhaného sudcu zdôraznila a zároveň poukázala na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 20.3.2014 č. j. 16Kss 9/2013, z ktorého okrem iného vyplýva, že pri hodnotení prietáhov konania z hľadiska povinnosti sudcu a jeho prípadného kárneho previnenia (§ 87 ods.1 z. č. 6/2002 Sb., o súdoch, sudcoch a príseďiacich a štátnej správe súdu), kárny senát uznáva, že činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nemožno požadovať, aby sa nie krátkodobo, ale trvale, pracovne prepínal, vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo úplne potlačoval svoj súkromný život. Sudca preto nemôže byť postihnutý kárne za to, že dlhodobo je značne vyťažovaný a v dôsledku toho proste nie je schopný robiť všetky potrebné

úkony bezodkladne tak, ako by zodpovedalo potrebám každého jednotlivého konania a predovšetkým v záujme účastníkov na čo možným najrýchlejším rozhodnutím vo veci.

Ďalej zástupkyňa disciplinárne stíhaného sudcu uviedla, že sudca JUDr. I. U. je sudcom na Okresnom súde X od roku 2000 a pred jeho nástupom na tento súd robil trestného sudcu na Okresnom súde X. Charakterizovala ho ako sudcu pracovitého, s ktorým nikdy neboli žiadne problémy, dokonca si svoje pracovné povinnosti vykonával aj v čase voľna, t. j. v sobotu a v nedeľu. Doposiaľ nebol disciplinárne stíhaný. V hodnotenom období sudca neriešil žiadne osobné, zdravotné ani iné problémy, ktoré by spôsobovali nevýkonnosť v jeho postavení sudcu. Bol neprimerane zaťažovaný ako ostatní sudcovia z obchodného oddelenia. Zo štatistických listov vyplýva, že už po účinnosti Civilného sporového poriadku od 1.7.2016 došlo k zníženiu stavu jeho agendy oproti roku 2016, kedy mal 946 vecí a v roku 2017 znížil stav vecí na 427. Zdôraznila, že vzhľadom na takýto vysoký počet nevybavených vecí sudca vytyčoval termín pojednávania vo svojich veciach 3 až 4 mesiace vopred.

Ďalej dala do pozornosti súdu, že vec 25Cb 53/2003 bola dlhšiu dobu, resp. opakovane na odvolacom súde a na Najvyššom súde SR z dôvodov opravných prostriedkov, čo však nie je možné pripočítať na ťarchu okresného súdu. JUDr. I. U. hodnotila ako sudcu, do prvej sedmičky z počtu 33 sudcov na Okresnom súde X. Išlo o pracovitého sudcu, s ktorým nikdy neboli na prvostupňovom súde žiadne problémy.

Zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní vo svojom prednese uviedla, že z rozhodnutia ústavného súdu na strane 2 ods.7 vyplýva, že možno predpokladať, že Ústavný súd mal pripojený spis sťažovateľa spoločnosti WIBAX spol. s r.o., čo vyplýva aj z obsahu formulácie Ústavného súdu SR vo svojom rozhodnutí. Ústavný súd konštatoval, že prietahy v konaní boli spôsobené aj neúčastou navrhovateľa aj neefektívnym postupom Okresného súdu X, čo bolo zohľadnené, hlavne neúčast' účastníka konania. Ústavný súd konštatoval na strane 13 ods.19 svojho rozhodnutia, že nešlo o zložitost' veci, ale správaním sťažovateľa došlo k prietahom v konaní, ale najmä v dôsledku postupu Okresného súdu X. Prietahy boli konštatované aj dĺžkou konania a to 14 rokov, pričom poukázala na to, že sťažnosť riešil Okresný súd X, Krajský súd X, aj Súdna rada SR. Sťažnosti boli podané na stíhaného sudcu a na prietahy v konaní, ale návrh na začatie disciplinárneho stíhania podala len verejná ochrankyňa práv, ktorý zdôvodnila v návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi. Návrh bol podaný predovšetkým na ochranu práv sťažovateľa. Zdôraznila však, že prietahy v konaní začali už v roku 2003, pričom štatistika bola predložená od roku 2013 zástupkyňou stíhaného sudcu. K neefektívnemu postupu sudcu uviedla, že rozsudok Okresného súdu X bol zrušený a opäť bolo nariadené znalecké dokazovanie a tu videla verejná ochrankyňa práv neefektívnosť práce Okresného súdu X. Stíhaný sudca nebol nikdy disciplinárne ešte stíhaný, preto je potrebné brať do úvahy aj túto okolnosť ako okolnosť poľahčujúcu tohto sudcu. Zdôraznila, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je jedným zo základných pilierov demokratickej spoločnosti a prispieva k dôvere v nezávislé a nestranné súdnictvo. Iba včasné získanie rozhodnutia môže v účastníkoch konania vzbudiť dôveru, že sudca urobil všetko preto, aby rozhodol spravodlivo. Z tohto dôvodu považuje za neakceptovateľné, aby konanie vo veci, ktoré nie je komplikované po právnej ani skutkovej stránke, kde predmet sporu činí cca 4.000 eur trval takmer 15 rokov. Sudca porušil svoju povinnosť vykonávať svoje povinnosti svedomito v pridelených veciach, konať plynulo bez zbytočných prietahov, preto naplnil objektívnu stránku disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 písm. b/ z. č. 385/2000 Z. z. a naplnil aj subjektívnu stránku disciplinárneho previnenia. Neefektívny postup sudcu neospravedlňuje neobjektívnu povahu. Stíhaný sudca pôsobí vo výkone sudcu minimálne 18 rokov a musel vedieť, že spôsobuje prietahy v konaní a bez primeraného dôvodu sa spoliehal, že k porušeniu nedôjde. Dňa

7.decembra.2016 Ústavný súd vydal Nález, v ktorom prikázal konať plynule a bez zbytočných prietahov. Napriek tomu meritórne sudca rozhodol vo veci až o rok a 4 mesiace po vydaní tohto Nálezu. Preto navrhla disciplinárnemu senátu uznať sudcu JUDr. I. U. za vinného podľa § 129 ods.2 z. č. 385/2000 Z. z. a uložiť mu disciplinárne opatrenie v zmysle návrhu zo dňa 5.októbra.2017.

Ústavný súd SR v Náleze zo dňa 7.decembra 2016 I. ÚS 363/2016 konštatoval, že vždy skúma s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä, či bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods.2 Ústavy, či išlo o zložitú vec, skúma správanie účastníka a postup súdu, pričom prihliadne aj na predmet sporu, t. j. povaha veci v posudzovanej veci a jeho význam pre sťažovateľa. Ústavný súd dospel k záveru, že preskúmané konanie nie je po právnej stránke zložitá, jeho predmetom je nárok na zaplatenie ceny za vykonané dielo uplatnený z titulu zmluvy o dielo uzavretej podľa Obchodného zákona, teda ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Určitý stupeň faktickej zložitosti môže súvisieť s potrebou nariadenia znaleckého dokazovania na preverenie pravosti podpisov, avšak zdĺhavý priebeh napadnutého konania Ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub tejto skutočnosti už aj preto, že okresný súd pristúpil k nariadeniu znaleckého dokazovania až na základe záverov z ostatného pojednávania vo veci. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanom konaní, Ústavný súd zistil, že aj sťažovateľka prispela svojím správaním v celkovej dĺžke napadnutého konania. Ústavný súd poukazuje na opakované žiadosti sťažovateľky o odročenie pojednávania, ktoré okresný súd z dôvodu neprítomnosti sťažovateľky musel odročiť, t. j. pojednávanie konané dňa 24.2.2009, dňa 4.6.2009, dňa 15.4.2010. Uvedená okolnosť nepochybne mala dopad na celkovú dĺžku trvania konania, na čo Ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadostučinenia. Pri posudzovaní kritéria, kedy Ústavný súd hodnotil samotný postup okresného súdu, z procesných úkonov zistil, že postup okresného súdu sa vyznačoval nečinnosťou, ale aj neefektívnou činnosťou, ktorá tiež môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Okresný súd opakovane bol nečinný v obdobiach od 20.11.2003 do 1.4.2004 (4 mesiace), od 16.6.2004 do 28.4.2005 (10 mesiacov), od 6.3.2008 do 24.2.2009 (takmer 12 mesiacov), od 6.3.2014 do 22.1.2015 (10 mesiacov) a od 11.6.2015 do 17.3.2016 (9 mesiacov). Celková dĺžka nečinnosti okresného súdu bola 45 mesiacov, bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní. Neefektívnosť postupu okresného súdu vyplýva najmä zo skutočností, že meritórny rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom zrušený podľa § 221 ods.1 písm. h/ OSP z dôvodu nevykonania dostatočného dokazovania na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Z rovnakého dôvodu odvolací súd zrušil aj uznesenie okresného súdu, ktorým podľa § 27 ods.2 OSP nepripustil zastúpenie navrhovateľa. Dôsledkom uvedeného nesprávneho postupu okresného súdu bolo zbytočné predĺženie konania o dobu, počas ktorej odvolací súd rozhodoval o dôvodne podaných odvolaniach. Uvedenú nečinnosť a neefektívnu činnosť okresného súdu v napadnutom konaní treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú s ústavou právneho aspektu netolerovateľné. Ústavný súd preto konštatoval, že v napadnutom konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou a len správaním sťažovateľky, ale najmä v dôsledku postupu okresného súdu. Samotná dĺžka trvania konania, ktorá predstavuje takmer 14 rokov sama o sebe signalizuje porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva

sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru.

Z ďalších predložených listín navrhovateľom disciplinárnemu senátu vyplynulo, že sťažovateľ obchodná spoločnosť WIBAX spol. s r.o. podala dňa 29.marca 2017 podľa § 120 ods.2 z. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov návrh na začatie disciplinárneho konania, ktoré adresoval ministerke spravodlivosti SR, Súdnej rade SR, verejnej ochrankyni práv a predsedníčke Krajského súdu X.

Sťažovateľ predložil aj žiadosť zo dňa 12.marca 2017 na Exekútorský úrad, súdnemu exekútorovi so sídlom v Galante o povolenie používať finančné prostriedky na určité účely, ktoré sú vymenované v tomto liste.

Disciplinárny senát na základe zistenia, že návrh bol podaný v príslušnej zákonnej lehote, nezistiac dôvody na zastavenie tohto konania podľa § 124 z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien a doplnkov, prejednal vec na ústnom pojednávaní, kde vykonal dokazovanie výsluchom zástupkyne navrhovateľa a zástupkyne stíhaného sudcu, oboznámil všetky listiny nachádzajúce sa v disciplinárnom spise a listinami predloženými na pojednávaní a tieto listiny a dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a disciplinárny senát dospel k záveru, že sudca, proti ktorému bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania sa v danom prípade nedopustil disciplinárneho previnenia kladeného mu podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania za vinu, preto ho podľa § 129 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. oslobodil.

Podľa § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinných ku dňu 30.júna 2017, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.

Podľa § 116 ods.1 písm. b/ z. č. 385/2000 Z. z., disciplinárnym previnením je správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 48 ods.2 vety druhej Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.

Podľa § 129 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z., ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedostupil alebo, že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

V prvom rade disciplinárny senát poukazuje na to, že je viazaný skutkom uvedeným v podanom návrhu (§ 150 ods.2 z. č. 385/2000 Z. z. v spojení s § 278 ods.1 Trestného poriadku), t. j. popísaným v skutkovej vete podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, vrátane jeho vymedzenia, čo do porušenia konkrétnej povinnosti, ktoré má byť disciplinárnym previnením, pričom v danom prípade v zmysle podaného návrhu sa mal stíhaný sudca dopustiť disciplinárneho previnenia zavineným porušením povinnosti sudcu vyplývajúcej z ustanovenia § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z., tým, že vo veci sp. zn. 25Cb 53/2003 spôsobil zbytočné prietahy v konaní, lebo nevykonával vo veci úkony smerujúce

k jej rozhodnutiu, čím mal spôsobiť prieťahy v konaní v celkovej dĺžke 45 mesiacov, čo konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky a to v Náleze zo dňa 7.decembra 2016 sp. zn. I. ÚS 363/2016-31. Porušil povinnosť upravenú v § 30 ods.4 cit. zákona, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomite, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Porušenie sudcovskej povinnosti upravenej v § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. v danom prípade odvíjala navrhovateľka od porušenia povinnosti vyplývajúcej disciplinárne stíhaného sudcu z ustanovenia § 30 ods.4 cit. zákona.

Z obsahu spisu Okresného súdu X sp. zn. 25Cb 53/2003 a tiež z Nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 363/2016 zo dňa 7.decembra 2016 mal disciplinárny senát za preukázané, že sudca v danej veci nekonal od 20.11.2013 do 1.4.2014, teda 4 mesiace, ale 20.11.2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu ospravedlnenej neúčasti právneho zástupcu navrhovateľa a dňa 5.3.2014 nariadil súd ďalšie pojednávanie na deň 1.4.2014, kedy sa pojednávanie aj uskutočnilo, kedy okresný súd uznesením nepripustil zastúpenie navrhovateľa zástupcom a odročil pojednávanie na neurčito. Ďalej okresný súd dňa 16.6.2014 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa na preukázanie spôsobu podania odvolania na súd, dňa 30.6.2014 zástupca navrhovateľa telefonicky oznámil, že sa vyjadrí písomne k výzve súdu a dňa 28.4.2015 bol spis predložený odvolaciemu súdu v X na rozhodnutie o odvolaní. V prvom prípade sa nekonalo 4 mesiace podľa Nálezu Ústavného súdu a v druhom prípade 10 mesiacov a ďalšie konanie bolo až dňa 6.3.2008, kedy bol spis vrátený okresnému súdu a dňa 6.10.2008 bolo nariadené pojednávanie na deň 24.2.2009, ale sťažovateľ obchodná spoločnosť vyššie uvedená dňa 16.2.2009 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu vypovedania plnej moci právny zástupcom, preto sa pojednávanie uskutočnilo až dňa 24.2.2009, ktoré však bolo odročené na deň 4.3.2009 za účelom predvolania sťažovateľa, teda navrhovateľa v tomto prípade a svedkov. Ústavný súd vyhodnotil, že Okresný súd X nevykonával úkony v celkovej dĺžke 45 mesiacov, čo považoval za prieťahy v konaní zo strany Okresného súdu X. Sťažovateľ obchodná spoločnosť WIBAX spol. s r.o. podal návrhy na podanie na disciplinárne stíhanie sudcu prejednávajúci vec pod sp. zn. 25Cb 53/2003, avšak jeho podania na návrh na začatie disciplinárneho konania neakceptovala ani predsedníčka Súdnej rady SR, ani predsedníčka Okresného súdu X a ani Ministerstvo spravodlivosti SR a ani predseda Krajského súdu X. Tento návrh prijala len verejná ochrankyňa práv, ktorá návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi JUDr. I. U. aj podala.

Z výpovede zástupkyne stíhaného sudcu jednoznačne vyplynulo, že sudca je pracovitý, ktorý bol minimálne práceneschopný a vybavoval v roku 2013 600 vecí, v roku 2014 564 vecí, v roku 2015 877 vecí, v roku 2016 946 vecí a k 31.12.2017 sa jeho veci znížili na 427 vecí, teda mal podiel vybavených vecí k nápadu 111 % a podiel rozhodnutých vecí k nápadu 172 %. Tak ako z výpovede zástupkyne stíhaného sudcu vyplynulo, v rozhodnom období odišli z Okresného súdu X dvaja sudcovia na Krajský súd X, preto sa dva senáty rozdelili medzi ostatných sudcov, vrátane aj sudcu stíhaného, ktorý bol neprimerane zaťažovaný, pričom túto neprimeranosť predseda okresného súdu neavizoval. Nielen z výpovede zástupkyne stíhaného sudcu, ale aj zo štatistických listov predložených do spisu disciplinárneho senátu vyplynulo, že sudca bol aktívny sudca, vybavoval veci od roku 2013 v neprimeranom množstve, bol neprimerane zaťažovaný a nebolo možné, aby vo veciach, ktoré mu boli pridelené len v roku 2013 600 vecí vykonával úkony priebežne bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom na zistenie týchto skutočností, subjekty, ktoré mohli podať návrh na disciplinárne konanie voči sudcovi, tento návrh nepodali, lebo považovali sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú z dôvodov už vyššie uvedených v tomto rozhodnutí. Tento návrh akceptovala verejná ochrankyňa práv, ktorá tento návrh podala.

Na základe vyhodnotenia jednotlivých dôkazov, ktoré disciplinárny senát vyhodnotil i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že sudca, proti ktorému bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, sa v danom prípade nedopustil disciplinárneho previnenia kladeného mu týmto návrhom na začatie disciplinárneho konania za vinu a preto ho podľa § 129 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. oslobodil.

Povinnosťou každého sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v konaní, aby čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov, kvôli ktorému sa obrátil na súd. Táto povinnosť sudcu vyplýva z čl. 48 ods.2 Ústavy SR, ako aj z ustanovenia CSP v čase vydania meritórneho rozhodnutia, podľa ktorého ako náhle sa konanie začalo, mal sudca v ňom postupovať aj bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, čo sa v tomto prípade nestalo. Je pravdou, že vec trvá viac ako 14 rokov, avšak z Nálezu Ústavného súdu SR jednoznačne vyplýva, že priesťahy v konaní robil aj navrhovateľ svojimi úkonmi, pretože sa nedostavoval na pojednávania, na týchto sa ospravedlňoval, vypovedal plnú moc svojmu právnomu zástupcovi, žiadal odročiť pojednávanie, čím dochádzalo k priesťahom v konaní aj jeho pričinením. Navyše navrhovateľ podával opravné prostriedky voči rozhodnutiam okresného súdu, vec bola postúpená odvolaciemu súdu, resp. najvyššiemu súdu, čím tiež došlo k ďalším priesťahom v konaní, avšak nie zavinením sudcu, ale tým, že sťažovateľ podal opravné prostriedky voči rozhodnutiam prvostupňového súdu. Je pravdou, že vec po právnej a skutkovej stránke nebola náročná, avšak vzhľadom na počet vecí, ktoré mal stíhaný sudca v senáte tak, ako súd uviedol už vyššie od roku 2013 až do roku 2017 (bol neprimerane zaťažovaný), nebolo možné zabezpečiť, aby v konaní neboli priesťahy, resp., aby sudca sa dostal ku každému spisu raz za 4 mesiace a nedošlo k priesťahom v konaní. Je nemysliteľné, aby sudca pri takomto nápade, ktorý mal, sa dostal ku každému spisu raz za 4 mesiace a v každej veci urobil úkon. Z jednotlivých úkonov sudcu, čo disciplinárny senát zistil zo spisu, je možno konštatovať a urobiť záver, že v danom prípade nedošlo k priesťahom v konaní u sudcu, ktoré by boli zavinené jeho nečinnosťou, resp. nekonaním zo subjektívnych dôvodov. Na nekonanie boli objektívne dôvody, čo disciplinárny senát zistil z obsahu spisu sp. zn. 25Cb 53/2003, ale aj z Nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 363/2016 zo dňa 7.decembra 2016.

Disciplinárny senát považuje za podstatné uviesť, že o nečinnosti sudcu, resp. o priesťahoch v konaní nemožno uvažovať, nakoľko výkon sudcu je podložený štatistickými výkazmi od roku 2013 až do roku 2017. Disciplinárny senát je toho názoru, že zo strany sudcu nedošlo k zbytočným priesťahom v konaní, sudca si plnil svoje povinnosti svedomite a priesťahy boli spôsobené jednak veľkou zaťaženosťou sudcu, čo mu neumožňovalo konať plynulo a bez zbytočných priesťahov a rýchlo v súlade s § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z., pričom disciplinárny senát poukazuje aj na to, že sudca bol dlhodobo pracovne a neprimerane zaťažovaný, čo potvrdila aj jeho zástupkyňa, predsedníčka Okresného súdu X a uvedené je preukázané aj štatistickými listinami. Sudca musí byť v prvom rade primerane zaťažovaný, aby mohol vo všetkých veciach vo svojom senáte konať bez priesťahov, resp. v lehotách primeraných vzhľadom na rozsiahlosť, štruktúru a náročnosť tej, ktorej veci. Každý sudca má svoje limity a nie je možné od neho požadovať, aby sa dlhodobo pracovne prepínal, vystavoval sa stresom a potlačoval svoj osobný a rodinný život na úkor plnenia svojich pracovných povinností.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností stíhaného sudcu JUDr. I. U. spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného verejnou ochrankyňou práv oslobodil. Bol toho názoru, že sa stíhaný sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

POUČENIE: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní
odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba

podat' na disciplinárnom senáte, včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave, dňa 4. júna 2018

JUDr. Eudmila Škvaridlová
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová